

Versos de maig

PER LO GAITER DEL CALDERS

Ja ha arribat la primavera
i jo tinc la sensació
que m'han robat la cartera,
amb la tria o l'elecció
que aquest diumenge ens espera
per sortir del pou o no,
i si la sang se m'altera
i se'm belluga el carpó,
que tots tenim al darrere
a la part inferior,
és perquè no hi ha manera
de trobar la solució
justa, a fora, a la vorera,
o dins la Constitució.
Prou sant Jordi ens abandera
perquè fem un món millor
posant davant de la fera
l'autodeterminació
i no fem ni un pas enrere
pel bé de nostra nació,
però el drac, que ens esparvera,
respon amb més repressió,
més mà dura, més bromera,
més recentralització,
quan no ens tanca la frontera
o ens fica en una presó,
i ara ens treu de polleguera
quan per la televisió
mostra la seva quimera
amb Vox com a acusació
particular i mentidera,
davant d'un jutjat xaró.
No pot ser que amb la bandera
tal com feia el dictador
ens marquin una barrera
i que ens neguin la raó
de voler ser tal com era
Catalunya en l'antigor:
lliure, noble i riallera,
quan no hi havia el Borbó.
Ves, ¿quin futur ens espera
si els drets humans els fan por?
Per més pols que hi hagi a l'era
i que anem tots de cantó,

no abandonis la trinxera;
tens un vot, amic lector.
Pot ser l'única manera
d'evitar el cop de bastó,
que si en Casado prospera
i suma en la votació
els vots de Vox i en Rivera,
no tindran aturador,
ens duran a la foguera
com feia la Inquisició.